Lietas Nr. 11181131117

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī 2017. gada 30. augustā

Daugavpils tiesa,
tiesnesis Ģ. Aizsils,
piedaloties prokurorei M. Judajevai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 300. panta otrās daļas, un

konstatēja

/pers. A/, būdama brīdināta par kriminālatbildību par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu, sniedza apzināti nepatiesu liecību tiesā par smagu noziegumu, šādos apstākļos:

2016. gada 8. augustā, /pers. A/, atrodoties Daugavpils tiesā 18. novembra ielā 37, Daugavpilī, pirmās instances tiesas sēdē, būdama brīdināta par kriminālatbildību pēc Krimināllikuma 300. panta par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu, par ko parakstījās speciālā paraksta veidlapā un, būdama nopratināta kā lieciniece kriminālprocesā Nr. 13190001215 (kriminālprocess uzsākts par laupīšanas izdarīšanu personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās pēc Krimināllikuma 176. panta otrās daļas, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturto daļu ir smags noziegums), sniedza apzināti nepatiesu liecību, proti, liecināja, ka 2015. gada 23. maijā vakarā meža masīvā mikrorajonā Jaunā Forštate, Daugavpilī, laupīšanas uzbrukumu veica viena persona – /pers. C/, bet /pers. D/ mežā nebija un laupīšanas uzbrukumā viņš nepiedalījās. Savukārt pirmstiesas kriminālprocess laikā kā lieciniece kriminālprocesā Nr. 11181085915, /pers. A/, būdama brīdināta par kriminālatbildību pēc Krimināllikuma 300. panta par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu, sniedza liecības par to, ka 2015. gada 23. maijā vakarā meža masīvā mikrorajonā Jaunā Forštate, Daugavpilī, nepazīstamam vīrietim uzbruka divi vīrieši – /pers. C/ un /pers. D/.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 300. panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ sevi par vainīgu inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina, nodarījuma izdarīšanas apstākļus un nodarījuma kvalifikāciju neapstrīdēja, kā arī uzturēja lūgumu izskatīt krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē, pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un sekas viņai ir saprotamas.

Prokurore arī uzskata, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētā savu vainu atzina un lietā ir pietiekami daudz pierādījumu, kas apstiprina /pers. A/ vainu.

Tiesa, noklausījusies procesa dalībnieku viedokli, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo, pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav šaubu par apsūdzētās vainu viņai inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā un nodarījums kvalificēts pareizi. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajai /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgās personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa, pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētajai atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

/pers. A/ iepriekš nav sodīta, taču par analoga nodarījuma izdarīšanu kriminālprocess izbeigts, atrodas mazgadīga bērna kopšanas atvaļinājumā (lietas 50.-51. lapa).

Atbilstoši Krimināllikuma 7. panta trešajai daļai apsūdzētā /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, par kura izdarīšanu Krimināllikuma 300. panta otrās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz trīs gadiem, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Nosakot soda veidu, tiesa uzskata, ka no panta sankcijā paredzētajiem alternatīvajiem soda veidiem, apsūdzētajai nosakāms piespiedu darbs. Tiesas ieskatā piespiedu darbs kā soda veids atbilst nodarījuma raksturam, apsūdzētās personībai un soda mērķim, tas ir, sodīt /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un atturēt gan viņu, gan citas personas no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot piespiedu darba stundu apmēru, tiesa ņem vērā apsūdzētajai konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli, atbildību pastiprinošo apstākļu neesamību, viņas sadarbību ar procesa virzītāju, izvēloties lietu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, apsūdzētās personību, viņas sociālos un ģimenes apstākļus, soda individualizācijas un samērīguma principu, prokurores viedokli. Tāpat tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētās izdarītais nodarījums ir vērsts pret jurisdikciju un vērsts pret patiesības noskaidrošanu kriminālprocesā. Līdz ar to, ņemot vērā visu lietā konstatēto apstākļu kopumu, tiesa uzskata, ka piespiedu darbs nosakāms Krimināllikuma 40. pantā noteikto piespiedu darba stundu (40-280 piespiedu darba stundas) ietvaros. Piespiedu darbs izciešams bez atlīdzības, no mācībām un darba brīvajā laikā. Apstākļus, kas liegtu apsūdzētajai izciest šādu sodu, tiesa nekonstatēja. Arī apsūdzētā tiesai apstiprināja, ka, neraugoties uz to, ka viņai ir mazgadīgs bērns, viņa darīs visu, lai izciestu viņai piespriesto sodu.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts – /pers. A/ atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23., 127., 499., 512., 514., 520., 524., 527., 528., 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 300. panta otrajā daļā, un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 140 (viens simts četrdesmit) stundām.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts – /pers. A/ atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis Ģ. Aizsils